

המדינאי המצרי מאזין לנגן היהודי ישה חפץ ודן בן-אמוץ ממתין לניתוח-לב-פתוח

בבראזיל הקיץ כעת בעיצומה: חום של 40 מעלות צלזיוס ויובש נורא. אלא מה? מדי פעם יורדים מימטרים עזים, המקררים את

נמצאת בחודש-הריון מתקרר מים.

■ מומן אין זוכרים ביקוש רב כל-כך בקווי-הטיסות קאהיר-

השבוע בהפתעה: "מצפים ממני שאגיב? ואני חשבת, כשנכנסתי לתפקידי, שהיועץ המישפטי לי ממשלה מתבטא באמצעות החל-טותיו"

לכהונתו. והחליט להפוך את מיגבלותיו ליתרונות. כך נולד רגן מתחרה ישראלי.

■ תהליך ההחלמה של רגול של השר **יגאל הרב** בין מור-שך מהצפוי. הורביץ עדיין נראה מרדה על מקל. אם כי מצב-רוחו מרומם ותיפקודו רגיל.

■ מצב-רוחו של השר **עזר וייצמן**, לא היה מרומם. במיוחד לפני חתימת ההסכם המיוחד בין יחד לבין מיפגת-העבודה. ה-פעם היחידה שבה צהל כימים האחרונים היתה למיקרא רבניו של הפרשן המדיני **חנן קרייס** טל. רוח-הדברים היתה שכל אחד משני מיפגת-העבודה צי-ריך לזכור, כשהוא נכנס כל בוקר למכונת-השרד שלו, שהוא חייב זאת אך ורק לאיש אחד — עזר וייצמן, שמנע את הקמתה של ממשלת-ליכוד. וייצמן נתן ביטוי בולט לשביעות-רצונו מהפרש-נות.

■ היועץ המישפטי לממש-לה, **יוסף חריש**, מופתע כמיוחד מגודש הרברים הנכת-בים עליו, ולאודווקא לטובה. חריש, שגור על עצמו שתיקה בחודשים האחרונים, התבטא

על תיקון יסודי בלב שלו החליט דן **בן-אמוץ**. הוא עומד לעבור ניתוח-לב-פתוח בבית-ה-חולים איכילוב בתל-אביב.

■ הראשון שיצא משיבת הממשלה המרתונית, שאישרה את התוכנית הכלכלית, היה **גד יעקובי**, שרי-הכלכלה. הוא ני-גש לעיתונאים הרבים, שהמתינו בפתח משרד ראש-הממשלה, וחילק להם רף מודפס נמכונת-כתיבה, ובו עיקרי הרברים ש-עמד לומר כישיבת-הממשלה בנוגע לתוכנית הכלכלית. "גד יעקבי הציע..." נאמר במסמך, וגם "שרי-הכלכלה גד יעקבי אמר..." וגם "גד יעקבי בירך..." דבריו של יעקבי חולקו לעיתר-נאים עוד לפני שהספיק לומר אותם לחבריו השרים.

■ תרמיתו החדשה של **יצחק שמיר** — פסיבי, אבל מפשר, מעין סכא טוב, רגן הישראלי" — אינה תולדה מיק-רית של ארישותו לגבי תהליכי קבלת התוכנית הכלכלית, או התבטאויותיו נוסח "לא ידעת, לא זוכר..." מסתבר שצוות מקורביו דן על רמיו של ראש-הממשלה החדש. בחודש הראשון

כך החלט על הרפורמה במשק

שרון התלחש ארבל סבלה מודעי עצם עיניים

מה התרחש בדיוק בישיבת-הממשלה המרתונית שהת-קיימה בשבוע שעבר, בין הימים שני ושלישי שבמהלכה אושר הפיחות הצפוי? מי ישן? מי נחר? מי נשבר בטרם עת? מי סבל? ומי כיבד?

סבלה ביותר **שושנה ארבל-אלמזולנו**, שרת-הברי-אות, המטיפה נגד העישון. התמזל מזלה להיות ממוקמת בין משה שחל, המעשן מקסרת, לבין **יגאל הרב**, המעשן סיגר. שרת-הבריאות נראתה במשך הלילה הארוך כטחנת-רוח. היא ניפנפה בידיה את העשן — שכיסה את פניה משני הצדדים. ארבל-אלמזולנו גם סבלה ביותר את סבלם של הפועלים המסכנים, העובדים בפרך...

שר-התעשייה-והמסחר **אריאל שרון** כל-כך התפעל מ-סיגנון הטפותיה של החברה החדשה בממשלה. עד שאמר לה בשקט: "שושנה, אחרי שתהיי זמן-מה שרה, יהיה מתאים לך מאוד להיות מזכ"ל ההסתדרות..."

ראש-הממשלה **יצחק שמיר** לא אהב את ההתלחשויות מכיוונו של שרון, יריבו-למיפגה, וקרא לסדר-הלילה את "שושנה שחל ושרון!" שחל עשה עצמו נעלב קשות משרות-השי"נים ותמה בשקט: "מה אני אשם ששמי מתחיל בש', ואני יושב בין שושנה לבין אריק? אני לא הפרעתו!"

בעת הסערות האלה השתרע **יצחק מודעי** פרקדן על כסאו, ועצם את עיניו. התוכנית הכלכלית היא כבר לא הבעיה שלו.

אולם כוכב-הלילה, ללא עוררין או מתחרים, היה כמובן שרון, שהשתרע במוזות מעניינות ביותר על כסאו ונרדם לפרקים. לא שזה הביך אותו במיוחד. מדי פעם היה מתעורר ושאל בציניות: "הפסדתי משהו מעניין?" שאלה די ריטורית, מכיוון שהעניין הכללי של המשתתפים התמקד בו עצמו. כשהחל יריבו-למיפגה **דויד לוי** בדבריו, יצא שרון מחדר-הממשלה. זה לא היה מכון, חסיוחלילה. כך יצא. משחזר לחדר, שאל את שכניו: "הפסדתי משהו? דיבר משהו מעני-יין?"

"כן" ענו לו. "מי? התעניין שרון בנועם. שימעון פרס?"

הסעודה האחרונה ביום החמישי שעבר כינסו שלושה משרי-הליברלים — אברהם שריר, משה ניסים וגידעון פת — כינוס נגד עמיתם למיפגה, השר יצחק מודעי. בכינוס, שהצטיין במזון הטעים שהוגש שם, התבטא שריר: "לציבור כבר נמאס מאיתנו!" שריר הליברלים נתפסו במצלמות של צלם העולם הזה בתנוחה הדומה להפליא לתנוחה של משתתפי הסעודה האחרונה בציורו המפורסם של ליאונרדו דה-וינצ'י. האם הדמיון מיקרי בלבד, או משמעותי יותר? בתמונה למטה: (מימין) משה ניסים וגידעון פת, אברהם שריר, אוריאל לין ואלני קולאס, בתנוחות דה-וינצ'י.

הסביבה, המתרחצים, וכמיוחד המתרחצות, ממשיכים להשתכר שך במים, ואינם מתרגשים מהג-שמים.

■ **נגואה בסיוני**, אשתו של שגריר-מצריים בישראל, נראית בימים אלה זוהרת מתמיד. היא הפחיתה הרבה ממישקלה, בתוכנית התעמלות, מסאז' ודיא-טה במכון בריאות שליך ביתה בהרצליה-פיתוח. בסיוני אומנם ממליצה על התוכנית ככל פה, אך היא עצמה כבר התעייפה, ומתמידה פחות.

■ יושב-ראש סיעת-הליכוד **שרה דרורן** שוחררה לביתה, אחרי שהייה בת שבוע בבית-החולים איכילוב. דרורן, שנאלץ צה לעבור ניתוח בעיקבות נפיי לתה, תשהה בביתה לפחות עוד חמישה שבועות, מבקרים רצויים רק החל בשבוע הבא. בינתיים מסייעת בידה בתה היחידה, **דפנה**.

■ שותפה של דרורן ליו"רות הקואליציה, **חיים קופמן**, מת-הלך בימים אלה עטור-זקנקן וחבוש-כיפה. אין זה מיכיוח על שיבתו למקורות, קופמן התייתם מאמו הישישה, שהפגינה ברי-אות וחוכמת-חיים עד ערב פטוי-רתה. קופמן סיפר השבוע שמות

תל-אביב, הסיבה נעוצה ביום השלישי, הוא היום הקדוש שבו נוהרים המונים לקיבורו של הרב אברהם צירא. גם השנה יוצאים למצריים המוני ישראלים, בהנהגת חברה-הכנסת **אדרן אב"ר** הצירא, נינו של הקדוש, ואש-תו זרמן.

שרי-הנפט המצרי **עבד אל-להאדי קנדיל** יכול לזכות בתואר "האיש שלנו במצריים". חבריו הטובים ביותר של קנדיל, שביקר פעמים אחדות בארץ, הם יהודיים, ואין זאת על דרך האמירה הצינית המקובלת. לא מכבר הצליח להפתיע את אחד מעמיתיו הישראליים כשסיפר ככעס, כיצד הרגיו אותו השכם בבוקר. הסתבר שקנדיל, הירוע באהבתו למוסיקה קלאסית, האזין בנחת למוסיקה בשעת-בוקר מוקדמת, כשלפתע טילפן אליו אחד ממכריו והפריע לו בריוק כרגעים מרגשים אלה. "איך הוא העז להפריע לי?" התלונן באוזני עמיתו הישראלי ככעס אמיתי, "בריוק כשהאזנתי לנגינתו של **ישה חפץ**!"

■ הקולנוען **שואל דישי** שב, עמוס חוויות, מריו, שם השתתף בפסטיבל-סרטים, הוא ששה בריו חודשיים וסיפר כי